

je boter. Torej zopet nova stranka, ki pa je zopet le stari kadaver pod novim plaščem. „Demokracija“ te stranke bo seveda toliko vredna, kakor njena svoječasnica „liberalnost“ ali „naprednost.“ Nova stranka se je porodila v predpustu in to je — simbolično!

Nabiranje podpisov.

Nabiranje podpisov se še vedno z vso vneto in vso strastjo srbofilске agitacije med nevednim ljudstvom nadaljuje. Kakor rečeno, nima to nabiranje podpisov za bodočnost Avstrije prav nobenega pomena. Kajti to mora vendar vsak pametni človek priznati, da dojenčki, solarji, komaj šoli odrastle dekle in enake osebe ne bodo odločevale bodočnost naše domovine. Nabiranje podpisov ima samo ta pomen, da se z vsimi mogočimi lažmi, z zavijanjem resnice, z zlorabo katoliške vere in želje po miru, v nekaterih slučajih celo z zlorabo imena našega cesarja samega — razširja agitacijo za „jugoslovansko državo,“ v kateri bi imeli kraljemorilski Srbi prvo besedo, ki bi se zamogla uresničiti le na razvalinah naših starodavnih kronovin, na razvalinah ljubljene naše Avstrije, ki bi bila pa tudi v največjo škodo malemu slovenskemu narodu. Z nabiranjem podpisov se hoče pridobiti v sleherni kočji osebo, ki bi bila tudi za veleizdajstvo zmožna, samo da bi delovala za politične cilje „jugoslovanstva“. Tako stoji stvar! In zato, edino zato svarimo politično neizvežbano ljudstvo pred podpisovanjem „jugoslovanskih“ pol, pa če so te še tako farijejsko in hinavsko spisane. Ali mislijo ti „jugoslovanski“ agitatorji, da bi mi ne mogli nabirati podpisov in da ne bi jih tudi v velikanskem številu zbrali? Čeprav nimamo brezvestnih političnih popov na razpolago, vendar bi nam bila to le igrača. Ali s takimi podlimi sredstvi ne vodimo politične borbe. Mi vemo, da je avstrijska domovina v nevarnosti in zato jo hočemo obvarovati, kakor jo varujejo junaški naši vojaki v strelskem jarku. To pa se ne doseže s podpisi za srbofilsko „jugoslovanstvo“, to se ne doseže z razširjanjem nesloge v lastnih vrstah! To se doseže le s tem, da širimo ljubezen do Avstrije, ki nam je in ostane domovina!

Rusi se udajo!

Najnovejši telegram.

K. B. Berlin, 20. februarja. Državni tajnik dr. v. Kühlmann prečital je v poteku svojega današnjega govora sledeči brzojav vlade boljševikov v Petersburgu na nemško vlado:

„Svet ljudskih komisarjev se čuti pripravljenega, izreči z ozirom na vstvarjeni položaj svojo pripravljenost, podpisati mir pod pogoji, ki so jih stavile delegacije četverostrane v Bres-Litovskem. Svet ljudskih komisarjev izjavlja, da se bode odgovor na od nemške vlade stavljene natančnejše pogoje brezodmorno podalo.“

(Ruski boljševiki, ki so toliko časa zavlačali mir z upanjem na svetovno revolucijo, so zdaj nakrat videli, da Nemci ne razumejo več nobene šale. V par dnevih bi bile nemške armade v Petersburgu. Zato so se Rusi zdaj raje podali in prosijo nakrat za tisti mir, katerega se jim je od nemških in naših zastopnikov diktiralo. Seveda na besedo teh boljševikov se ne more mnogo dati, zato bodejo Nemci na vsak način zahtevali resne garancije, da se poneha prelivanje krvi in da se uresniči stalni ter trajni mir! Op. ur.)

Cenjene naročnike in prijatelje prosimo najuludneje, da naj takoj naročnino za novo leto vposljejo, kajti pri sedanjih razmerah je vsakemu časopisu nemogoče, čakati na naročnino. Mi zamoremo svojo dolžnost napram naročnikom in čitateljem le tedaj izpolniti, ako izpolnjujejo i oni svojo dolžnost napram listu. „Štajerc“ je ljudski list in nima nobenih skladov, iz katerih bi mogel tiskarja in druge stroške plačevati. Zato mora se držati na svoje naročnike in odjemalce! Iz tega vzroka prosimo še enkrat za nujno vplačilo naročnin. „Štajerc“ bode tudi v bodoče nevstrašeni zagovornik ljudskih pravic!

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Hans Straschill †.

Pretekli petek ponoči umrl je v 44. letu svoje starosti hipne smrti g. H. Straschill, gostilničar in posestnik ter o. in kr. feldvebel v saperskem bataljonu št. 1 na Bregu pri Ptujju. Pokojnik — član veleugledne družine Straschill — bil je v celem okraju znan, splošno spoštovan in vsled svojega mirnega, prijaznega vedenja povsod iskreno priljubljen. Svojo dolžnost je povsod, v javnosti, kakor v zasebnem življenju v polni meri izpolnjeval. Bil je velik dobrotnik revežev in storil vsakemu rad uslugo. Eden najboljših mož na Bregu zapustil nas je s pokojnikom. Dokaz njegove priljubljenosti je bil tudi pogreb, ki se je vršil po vojaških obredih, katerega se je pa udeležila ogromna množica žalujočih. Težko prizadeti družini izražamo najpristronejšje sožalje. Tolažba naj ji bode v tej grozni nesreči, da čutimo vsi z njo in da ostane ime pokojnika nepozabljivo. Zemljica bodi tako kmalu iz naše srede iztrganemu pokojniku lahka!

Josef Kasimir †.

Istotako pretekli petek umrl je v Ptujju trgovec in veleposestnik g. Jos. Kasimir po dolgi in mučni bolezni. Pokojnik je spadal med najuglednejše ptujске meščane in je deloval skozi dolga leta tudi v občinskem svetu ter v raznih društvih. Bil je izvrsten trgovec in strokovnjak na gospodarskem polju. Tudi njegovega pogreba se je velika množica udeležila. Pevsko društvo zapelo je ob lihi pokojnika in pri odprtem grobu dve ginljivi žalostinki. Naše sožalje težko prizadeti družini. Pokojniku pa večni mir!

Josef Presker †.

V Gradcu je umrl po mučni bolezni g. Jos. Presker, trgovec in posestnik v Rečju pri Konjicah. S pokojnikom pade eden najuglednejših in spoštovanejših mož Spodnje Štajerske v prerani grob. Izvrsten gospodar, pošten trgovec, splošno spoštovan in priljubljen, imel je vedno odprto srce za ljubljeno Štajersko in avstrijsko domovino. Skoraj od začetka našega lista sem bil je naročnik in prijatelj in nikdar ni zatajil poštenega naprednega svojega prepričanja. V naših vrstah ime pokojnika ne bode nikdar pozabljeno. Ljubljena štajerska zemljica mu bodi lahka!

* * *

Požar. Pretekli petek je nastal v tiskarni g. W. Blanke v Ptujju ponoči požar, ki so ga pa domači pravočasno opazili, tako da

se je zamoglo večjo nesrečo hitro preprečiti. Vkljub temu je ogenj napravil precejšnjo škodo. Kakor čudež pa je, da ni bil ne glavni stroj, na katerem se tiska „Štajerca“, ne črkoštavski material lista prav nič poškodovan. Tako je zamogel „Štajerc“ redno kakor vsaki teden iziti. Pač čudež!

Iz Haloz. Od fare sv. Trojica v Halozah se nam poroča: Zadnjič se je vršila pri podružnici sv. Duha strašno vesela „ofceta“ ali „gostija“. Na „gostijo“ je bilo povabljenih mnogo gostov, le lastne hčerke novoporočenega para ne. Za „brautfirerja“ je nastopal naš politični kaplan Potrč, za „krancjungfravo“ pa neka deklina, o kateri se splošno govori, da se imata s kaplanom prav posebno rada. Kaplan je plesal celo noč, enkrat s svojo prijateljico, potem zopet z drugimi deklinami. Kakor zaljubljeni pastir se je vrtil po sobi. Iz plesa pa je odšel v cerkev sv. Duha, čital tam mašo in si brčkone sam vse grehe odpustil... Res, lepi vzor za nas haložanske kmete in za našo mladino! Kaj ko bi mi tako živeli, kakor ta kaplan Potrč, ki ima prijateljstvo celo z omoženimi ženskami in se menda za svetost zakona ne briga dosti. In ta kaplan Potrč nas hoče tudi v politiki podučevati ter je pričel v Halozah veliko hujskarijo za protiavtstrijske „jugoslovanske“ cilje. Potrč hoče, da bi mi k „jugoslovanstvu“ pristopili. Zato je že nekaj žensk in deklin pregovoril z vsemi mogočimi obljubami, da naj se na tiste „jugoslovanske“ pole podpisajo. Zdaj se te ženske seveda že hudo kesajo in žalostijo, da so se pustile od kaplana Potrča na limanice zvabiti. Haložani hočemo Avstriji ostati! Kaplanu Potrču pa, temu žeganemu gospodu, ki zalezuje ženske na že ostudni in javno pohujšljivi način, svetujemo prav glasno, da naj s svojo hujskarijo poneha. Kajti drugače bodeimo prevzvišenega knezoškofja vprašali, koliko časa bode to javno pohujšanje še trajalo. Potrču pa bodeimo pokazali pot iz Haloz!

Iz Hajdine. V zadnjem „Gospodarju“ se nekdo hvali, da se je v Hajdini za „jugoslovanstvo“ nešteto podpisov dobilo. Podpisov je seveda več, kakor odraslih oseb. Vemo tudi, kdo in kako se je te podpise nabiralo. Pribijemo že danes, da z največjim nasiljem, z zlorabo šolske mladine, vere in resnice. Pa tudi z grožnjami se je te podpise pridobivalo. Neki duhovnik je celo tistim, ki niso hoteli podpisovati, odpovedal oddajo mleka. Pač prav krščansko! Proti temu divjanju se je napravilo primerne korake. Sicer pa ti podpisi itak nimajo nobene veljave in nobenega pomena. Hajdinski prebivalci so v srečo ravno tako proti veleizdajalski „jugoslovanski“ hujskariji, kakor vsi ostali slovenski Štajerci. Podpisujejo samo zaradi ljubega miru ali pa iz strahu pred nasiljem političnih agentov in popov, ki danes stebre naše avstrijske domovine podirajo! Časi se bodejo pa zopet spremenili in veleizdajalci bodejo končno le doživeli zaslužno kazen!

Pijančevanje in rop. Po nekemu pijančevanju v Celju podal se je posestnik Miha Zagode domu. Spremljal ga je neki artiljerijski cugsfirer, ki je posestnika potem na cesti napadel in mu oropal 1180 kron denarja. Stražniki so roparja kmalu nato zasačili, ker se je bil v isto gostilno nazaj vrnil. Nekaj denarja je bil v nekem jarku skril.

Najdeni mrlič. V bližini kolera-barake pri Celju našle so ženske mrliča nekega 50 do 60 let starega moža, ki je imel na vratu od noža prizadeto rano.

Slepar. H kolodvorskega gostilničarju g. Stickerlju v Mariboru prišel je neki vojak s priporočilnim pismom drugega krčmarja. Pod pretvezo, da mu hoče živila preskrbeti, izvalil je g. Stickerlju 2450 kron. Tudi druge osebe je hotel na ta način oslepiti. Dne 15. t. m. so tega vojaka zaprli. Slepar je 24-letni elektrotehnik Hermann Mayer iz Dunaja, ki je nosil seboj ponarejene vojaške dokumente in je brčkone iz vojaške službe pobegnili dezertar.

Ogenj. V Sv. Lenartu nad Laškimi je pogorelo šolsko poslopje. Gasilci so z največjimi težavami omejili ogenj. Bolano uč-